

**TEMATICA SPECIFICĂ DISCIPLINELOR PROBEI DE CONCURS
PENTRU ADMITEREA LA STUDIILE UNIVERSITARE DE LICENȚĂ
ÎN ACADEMIA FORȚELOR TERESTRE „NICOLAE BĂLCESCU,, DIN
SIBIU**

1. DISCIPLINA MATEMATICĂ*
Specializarea Matematică – Informatică
CLASA a IX-a

Competențe specifice	Conținuturi
1. Identificarea, în limbaj cotidian sau în probleme de matematică, a unor noțiuni specifice logicii matematice și teoriei mulțimilor. 2. Utilizarea proprietăților operațiilor algebrice ale numerelor, a estimărilor și aproximărilor în contexte variate. 3. Alegerea formei de reprezentare a unui număr real și utilizarea de algoritmi pentru optimizarea calculelor cu numere reale. 4. Deducerea unor rezultate și verificarea acestora utilizând inducția matematică sau alte raționamente logice. 5. Redactarea rezolvării unei probleme, corelând limbajul uzual cu cel al logicii matematice și al teoriei mulțimilor. 6. Transpunerea unei situații-problemă în limbaj matematic, rezolvarea problemei obținute și interpretarea rezultatului.	Mulțimi și elemente de logică matematică ▪ Mulțimea numerelor reale: operații algebrice cu numere reale, ordonarea numerelor reale, modulul unui număr real, aproximări prin lipsă sau prin adaos, partea întreagă, partea fracționară a unui număr real; operații cu intervale de numere reale. ▪ Propoziție, predicat, cuantificatori. ▪ Operații logice elementare (negație, conjuncție, disjuncție, implicație, echivalență), corelate cu operațiile și cu relațiile dintre mulțimi (complementară, intersecție, reuniune, incluziune, egalitate); raționament prin reducere la absurd. ▪ Inducția matematică.

Competențe specifice	Conținuturi
1. Recunoașterea unor corespondențe care sunt funcții, șiruri, progresii. 2. Utilizarea unor modalități variate de descriere a funcțiilor în scopul caracterizării acestora. 3. Descrierea unor șiruri/funcții utilizând reprezentarea geometrică a unor cazuri particulare și raționamentul inductiv. 4. Caracterizarea unor șiruri folosind diverse reprezentări (formule, grafice) sau proprietăți algebrice ale acestora. 5. Analizarea unor valori particulare în vederea determinării formei analitice a unei funcții definite pe $\mathbb{N}$ prin raționament de tip inductiv. 6. Transpunerea unor situații-problemă în limbaj matematic utilizând funcții definite pe $\mathbb{N}$.	Șiruri ▪ Modalități de a defini un șir, șiruri mărginite, șiruri monotone. ▪ Șiruri particulare: progresii aritmetice, progresii geometrice, formula termenului general în funcție de un termen dat și rație, suma primilor n termeni ai unei progresii. ▪ Condiția ca n numere să fie în progresie aritmetică sau geometrică, pentru $n \geq 3$.
1. Identificarea valorilor unei funcții folosind reprezentarea grafică a acesteia. 2. Caracterizarea egalității a două funcții prin utilizarea unor modalități variate de descriere a funcțiilor. 3. Operarea cu funcții reprezentate în diferite moduri și caracterizarea calitativă a acestor reprezentări. 4. Caracterizarea unor proprietăți ale funcțiilor numerice prin utilizarea graficelor acestora și ecuațiilor asociate. 5. Deducerea unor proprietăți ale funcțiilor numerice prin lectură grafică. 6. Analizarea unor situații practice și descrierea lor cu ajutorul funcțiilor.	Funcții; lecturi grafice ▪ Reper cartezian, produs cartezian; reprezentarea prin puncte a unui produs cartezian de mulțimi numerice; condiții algebrice pentru puncte aflate în cadrane; drepte în plan de forma $x = m$ sau $y = m$, cu $m \in \mathbb{R}$. ▪ Funcția: definiție, exemple, exemple de corespondențe care nu sunt funcții, modalități de a descrie o funcție, lecturi grafice. Egalitatea a două funcții, imaginea unei mulțimi printr-o funcție, graficul unei funcții, restricții ale unei funcții. ▪ Funcții numerice $F = \{f: D \rightarrow \mathbb{R}, D \subseteq \mathbb{R}\}$; reprezentarea geometrică a graficului: intersecția cu axele de coordonate, rezolvări grafice ale unor ecuații și inecuații de forma $f(x) = g(x)$, $(\leq, <, >, \geq)$; proprietăți ale funcțiilor numerice introduse prin lectură grafică: mărginire, monotonie; alte proprietăți: paritate/imparitate, simetria graficului față de drepte de forma $x = m$, $m \in \mathbb{R}$, periodicitate. ▪ Compunerea funcțiilor; exemple cu funcții numerice.

Competențe specifice	Conținuturi
1. Recunoașterea funcției de gradul I descrisă în moduri diferite. 2. Utilizarea unor metode algebrice și grafice pentru rezolvarea ecuațiilor, inecuațiilor și sistemelor. 3. Descrierea unor proprietăți desprinse din reprezentarea grafică a funcției de gradul I sau din rezolvarea ecuațiilor, inecuațiilor și sistemelor. 4. Exprimarea legăturii între funcția de gradul I și reprezentarea ei geometrică. 5. Interpretarea graficului funcției de gradul I utilizând proprietățile algebrice ale funcției. 6. Modelarea unor situații concrete prin utilizarea ecuațiilor și/sau a inecuațiilor, rezolvarea problemei obținute și interpretarea rezultatului.	Funcția de gradul I ▪ Definiție; reprezentarea grafică a funcției $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = ax + b$, unde $a, b \in \mathbb{R}$, intersecția graficului cu axele de coordonate, ecuația $f(x) = 0$. ▪ Interpretarea grafică a proprietăților algebrice ale funcției: monotonie și semnul funcției; studiul monotoniei prin semnul diferenței $f(x_1) - f(x_2)$ (sau prin studiul semnului raportului $\frac{f(x_1)-f(x_2)}{x_1-x_2}, x_1, x_2 \in \mathbb{R}, x_1 \neq x_2$). ▪ Inecuații de forma $ax + b \leq 0$ ($<, >, \geq$) studiate pe $\mathbb{R}$ sau pe intervale de numere reale. ▪ Poziția relativă a două drepte, sisteme de ecuații de tipul $\begin{cases} ax + by = c \\ mx + ny = p \end{cases}, a, b, c, m, n, p$ numere reale. ▪ Sisteme de inecuații de gradul I.
1. Diferențierea, prin exemple, a variației liniare de cea pătratică. 2. Completarea unor tabele de valori pentru trasarea graficului funcției de gradul al II-lea. 3. Aplicarea unor algoritmi pentru trasarea graficului funcției de gradul al II-lea (prin puncte semnificative). 4. Exprimarea proprietăților unei funcții prin condiții algebrice sau geometrice. 5. Utilizarea relațiilor lui Viète pentru caracterizarea soluțiilor ecuației de gradul al II-lea și pentru rezolvarea unor sisteme de ecuații. 6. Utilizarea funcțiilor în rezolvarea unor probleme și în modelarea unor procese.	Funcția de gradul al II-lea ▪ Reprezentarea grafică a funcției $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = ax^2 + bx + c$, cu $a, b, c \in \mathbb{R}$, și $a \neq 0$ intersecția graficului cu axele de coordonate, ecuația $f(x) = 0$, simetria față de drepte de forma $x = m$, cu $m \in \mathbb{R}$. ▪ Relațiile lui Viète, rezolvarea sistemelor de forma $\begin{cases} x + y = s \\ xy = p \end{cases}, cu s, p \in \mathbb{R}$.
1. Recunoașterea corespondenței dintre seturi de date și reprezentări grafice. 2. Determinarea unor funcții care verifică anumite condiții precizate. 3. Utilizarea unor algoritmi pentru rezolvarea ecuațiilor, inecuațiilor și pentru reprezentarea grafică a soluțiilor acestora. 4. Exprimarea prin reprezentări grafice a unor condiții algebrice; exprimarea prin condiții algebrice a unor reprezentări grafice. 5. Utilizarea unor metode algebrice sau grafice pentru determinarea sau aproximarea soluțiilor ecuației asociate funcției de gradul al II-lea.	Interpretarea geometrică a proprietăților algebrice ale funcției de gradul al II-lea ▪ Monotonie; studiul monotoniei prin semnul diferenței $f(x_1) - f(x_2)$ sau prin rata creșterii/descrășterii: $\frac{f(x_1)-f(x_2)}{x_1-x_2}, x_1, x_2 \in \mathbb{R}, x_1 \neq x_2$, punct de extrem, vârful parabolei. ▪ Poziționarea parabolei față de axa Ox, semnul funcției, inecuații de forma $ax^2 + bx + c \leq 0, (\geq, <, >), a, b, c \in \mathbb{R}, a \neq 0$, studiate pe $\mathbb{R}$ sau pe intervale de numere reale, interpretare geometrică: imagini ale

NECLASIFICAT

Competențe specifice	Conținuturi
6. Interpretarea informațiilor conținute în reprezentări grafice prin utilizarea de estimări, aproximări și strategii de optimizare.	unor intervale (proiecțiile unor porțiuni de parabolă pe axa Oy).
1. Identificarea unor elemente de geometrie vectorială în diferite contexte. 2. Transpunerea unor operații cu vectori în contexte geometrice date. 3. Utilizarea operațiilor cu vectori pentru a descrie o problemă practică. 4. Utilizarea limbajului calculului vectorial pentru a descrie configurații geometrice. 5. Identificarea condițiilor necesare pentru ca o configurație geometrică să verifice cerințe date. 6. Aplicarea calculului vectorial în rezolvarea unor probleme de fizică.	Vectori în plan ▪ Segment orientat, vectori, vectori coliniari. ▪ Operații cu vectori: adunarea (regula triunghiului, regula paralelogramului), proprietăți ale operației de adunare; înmulțirea cu un scalar, proprietăți ale înmulțirii cu un scalar; condiția de coliniaritate, descompunerea după doi vectori necoliniari.
1. Descrierea sintetică sau vectorială a proprietăților unor configurații geometrice în plan. 2. Caracterizarea sintetică sau/și vectorială a unei configurații geometrice date. 3. Alegerea metodei adecvate de rezolvare a problemelor de coliniaritate, concurență sau paralelism. 4. Trecerea de la caracterizarea sintetică la cea vectorială (și invers) într-o configurație geometrică dată. 5. Interpretarea coliniarității, concurenței sau paralelismului în relație cu proprietățile sintetice sau vectoriale ale unor configurații geometrice. 6. Analizarea comparativă a rezolvărilor vectorială și sintetică ale aceleiași probleme.	Coliniaritate, concurență, paralelism – calcul vectorial în geometria plană ▪ Vectorul de poziție a unui punct. ▪ Vectorul de poziție a punctului care împarte un segment într-un raport dat, teorema lui Thales (condiții de paralelism). ▪ Vectorul de poziție a centrului de greutate a unui triunghi (concurența medianelor unui triunghi). ▪ Teorema lui Menelau, teorema lui Ceva.

NECLASIFICAT

Competențe specifice	Conținuturi
1. Identificarea legăturilor între coordonate unghiulare, coordonate metrice și coordonate carteziane pe cercul trigonometric. 2. Calculul unor măsuri de unghiuri și arce utilizând relații trigonometrice. 3. Determinarea măsurii unor unghiuri și a lungimii unor segmente utilizând relații metrice. 4. Caracterizarea unor configurații geometrice plane utilizând calculul trigonometric. 5. Determinarea unor proprietăți ale funcțiilor trigonometrice prin lecturi grafice. 6. Optimizarea calculului trigonometric prin alegerea adecvată a formulelor.	Elemente de trigonometrie ▪ Cercul trigonometric, definirea funcțiilor trigonometrice: $\sin: [0, 2\pi] \rightarrow [-1, 1]$, $\cos: [0, 2\pi] \rightarrow [-1, 1]$, $\operatorname{tg}: [0, \pi] \setminus \left\{\frac{\pi}{2}\right\} \rightarrow \mathbb{R}$, $\operatorname{ctg}: (0, \pi) \rightarrow \mathbb{R}$. ▪ Definirea funcțiilor trigonometrice: $\sin: \mathbb{R} \rightarrow [-1, 1]$, $\cos: \mathbb{R} \rightarrow [-1, 1]$, $\operatorname{tg}: \mathbb{R} \setminus D \rightarrow \mathbb{R}$, cu $D = \left\{\frac{\pi}{2} + k\pi k \in \mathbb{Z}\right\}$, $\operatorname{ctg}: \mathbb{R} \setminus D \rightarrow \mathbb{R}$, cu $D = \{k\pi k \in \mathbb{Z}\}$. ▪ Reducerea la primul cadran; formule trigonometrice: $\sin(a+b)$, $\sin(a-b)$, $\cos(a+b)$, $\cos(a-b)$, $\sin 2a$, $\cos 2a$, $\sin a + \sin b$, $\sin a - \sin b$, $\cos a + \cos b$, $\cos a - \cos b$ (transformarea sumei în produs).
1. Identificarea unor metode posibile în rezolvarea problemelor de geometrie. 2. Aplicarea unor metode diverse pentru determinarea unor distanțe, a unor măsuri de unghiuri și a unor arii. 3. Prelucrarea informațiilor oferite de o configurație geometrică pentru deducerea unor proprietăți ale acesteia. 4. Analiza unor configurații geometrice pentru alegerea algoritmilor de rezolvare. 5. Aplicarea unor metode variate pentru optimizarea calculelor de distanțe, de măsuri de unghiuri și de arii. 6. Modelarea unor configurații geometrice utilizând metode vectoriale sau sintetice.	Aplicații ale trigonometriei și ale produsului scalar în geometria plană ▪ Produsul scalar a doi vectori: definiție, proprietăți. Aplicații: teorema cosinusului, condiții de perpendicularitate, rezolvarea triunghiului dreptunghic. ▪ Aplicații vectoriale și trigonometrice în geometrie: teorema sinusurilor, rezolvarea triunghiurilor oarecare. ▪ Calcularea razei cercului înscris și a razei cercului circumscris în triunghi, calcularea lungimilor unor segmente importante din triunghi, calcularea unor arii.

Competențe specifice	Conținuturi
1. Identificarea caracteristicilor tipurilor de numere utilizate în algebră și a formei de scriere a unui număr real sau complex în contexte specifice. 2. Determinarea echivalenței între forme diferite de scriere a unui număr, compararea și ordonarea numerelor reale. 3. Aplicarea unor algoritmi specifici calculului cu numere reale sau complexe pentru optimizarea unor calcule și rezolvarea de ecuații. 4. Alegerea formei de reprezentare a unui număr real sau complex în funcție de contexte în vederea optimizării calculelor. 5. Alegerea strategiilor de rezolvare în vederea optimizării calculelor. 6. Determinarea unor analogii între proprietățile operațiilor cu numere reale sau complexe scrise în forme variate și utilizarea acestora în rezolvarea unor ecuații.	Mulțimi de numere ▪ Numere reale: proprietăți ale puterilor cu exponent rațional, irațional și real ale unui număr pozitiv nenul, aproximări raționale pentru numere reale. ▪ Radical de ordin n ($n \in \mathbb{N}$ și $n \geq 2$) dintr-un număr, proprietăți ale radicalilor. ▪ Noțiunea de logaritm, proprietăți ale logaritmilor, calcule cu logaritmi, operația de logaritmare. ▪ Mulțimea $\mathbb{C}$. Numere complexe sub formă algebrică, conjugatul unui număr complex, operații cu numere complexe. Interpretarea geometrică a operațiilor de adunare și de scădere a numerelor complexe și a înmulțirii acestora cu un număr real. ▪ Rezolvarea în $\mathbb{C}$ a ecuației de gradul al doilea având coeficienți reali. Ecuații bipătrate.
1. Trasarea prin puncte a graficelor unor funcții. 2. Prelucrarea informațiilor ilustrate prin graficul unei funcții în scopul deducerii unor proprietăți algebrice ale acesteia (monotonie, semn, bijectivitate, inversabilitate, convexitate). 3. Utilizarea de proprietăți ale funcțiilor în trasarea graficelor și rezolvarea de ecuații. 4. Exprimarea în limbaj matematic a unor situații concrete și reprezentarea prin grafice a unor funcții care descriu situații practice. 5. Interpretarea, pe baza lecturii grafice, a proprietăților algebrice ale funcțiilor. 6. Utilizarea echivalenței dintre bijectivitate și inversabilitate în trasarea unor grafice și în rezolvarea unor ecuații algebrice și trigonometrice.	Funcții și ecuații ▪ Funcția putere cu exponent natural: $f: \mathbb{R} \rightarrow D, f(x) = x^n, n \in \mathbb{N}, n \geq 2$ și funcția radical: $f: D \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = \sqrt[n]{x}, n \in \mathbb{N}, n \geq 2$, unde $D = [0, +\infty)$ pentru n par și $D = \mathbb{R}$ pentru n impar. ▪ Funcția exponențială: $f: \mathbb{R} \rightarrow (0, +\infty), f(x) = a^x, a \in (0, +\infty), a \neq 1$ și funcția logaritmică: $f: (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = \log_a x, a \in (0, +\infty), a \neq 1$ • Injectivitate, surjectivitate, bijectivitate; funcții inversabile: definiție, proprietăți grafice, condiția necesară și suficientă ca o funcție să fie inversabilă. ▪ Funcții trigonometrice directe și inverse. ▪ Rezolvări de ecuații folosind proprietățile funcțiilor: 1. Ecuații care conțin radicali de ordinul 2 sau de ordinul 3. 2. Ecuații exponențiale, ecuații logaritmice. 3. Ecuații trigonometrice: $\sin x = a, \cos x = a, a \in [-1, 1],$ $\operatorname{tg} x = a, \operatorname{ctg} x = a, a \in \mathbb{R},$ $\sin f(x) = \sin g(x), \cos f(x) = \cos g(x),$ $\operatorname{tg} f(x) = \operatorname{tg} g(x), \operatorname{ctg} f(x) = \operatorname{ctg} g(x).$

NECLASIFICAT

Competențe specifice	Conținuturi
1. Diferențierea problemelor în funcție de numărul de soluții admise. 2. Identificarea tipului de formulă de numărare adecvată unei situații-problemă date. 3. Utilizarea unor formule combinatoriale în raționamente de tip inductiv. 4. Exprimarea, în moduri variate, a caracteristicilor unor probleme în scopul simplificării modului de numărare. 5. Interpretarea unor situații-problemă, având conținut practic cu ajutorul funcțiilor și a elementelor de combinatorică. 6. Alegerea strategiilor de rezolvare a unor situații practice în scopul optimizării rezultatelor.	Metode de numărare ▪ Mulțimi finite ordonate. Numărul funcțiilor $f: A \rightarrow B$, unde A și B sunt mulțimi finite. ▪ Permutări: – numărul de mulțimi ordonate care se obțin prin ordonarea unei mulțimi finite cu n elemente; – numărul funcțiilor bijective $f: A \rightarrow B$, unde A și B sunt mulțimi finite. ▪ Aranjamente: – numărul submulțimilor ordonate cu câte k elemente, $k \leq n$ care se pot forma cu cele n elemente ale unei mulțimi finite; – numărul funcțiilor injective $f: A \rightarrow B$, unde A și B sunt mulțimi finite. ▪ Combinări – numărul submulțimilor cu câte k elemente, unde $0 \leq k \leq n$, ale unei mulțimi finite cu n elemente. Proprietăți: formula combinărilor complementare, numărul tuturor submulțimilor unei mulțimi cu n elemente. ▪ Binomul lui Newton.
1. Recunoașterea unor date de tip probabilistic sau statistic în situații concrete. 2. Interpretarea primară a datelor statistice sau probabilistice cu ajutorul calculului financiar, al graficelor și al diagramelor. 3. Utilizarea unor algoritmi specifici calculului financiar, statisticii sau probabilităților pentru analiza de caz. 4. Transpunerea în limbaj matematic prin mijloace statistice sau probabilistice a unor probleme practice. 5. Analizarea și interpretarea unor situații practice cu ajutorul conceptelor statistice sau probabilistice. 6. Corelarea datelor statistice sau probabilistice în scopul predicției comportării unui sistem prin analogie cu modul de comportare în situații studiate.	Matematici financiare ▪ Elemente de calcul financiar: procente, dobânzi, TVA. ▪ Culegerea, clasificarea și prelucrarea datelor statistice: date statistice, reprezentarea grafică a datelor statistice. ▪ Interpretarea datelor statistice prin parametri de poziție: medii, dispersia, abateri de la medie. ▪ Evenimente aleatoare egal probabile, operații cu evenimente, probabilitatea unui eveniment compus din evenimente egal probabile.

NECLASIFICAT

Competențe specifice	Conținuturi
1. Descrierea unor configurații geometrice analitic sau utilizând vectori. 2. Descrierea analitică, sintetică sau vectorială a relațiilor de paralelism și de perpendicularitate. 3. Utilizarea informațiilor oferite de o configurație geometrică pentru deducerea unor proprietăți ale acesteia și calcularea unor distanțe și a unor arii. 4. Exprimarea analitică, sintetică sau vectorială a caracteristicilor matematice ale unei configurații geometrice. 5. Interpretarea perpendicularității în relație cu paralelismul și minimul distanței. 6. Modelarea unor configurații geometrice analitic, sintetic sau vectorial.	Geometrie ▪ Reper cartezian în plan, coordonatele unui vector în plan, coordonatele sumei vectoriale, coordonatele produsului dintre un vector și un număr real, coordonate carteziene ale unui punct din plan, distanța dintre două puncte în plan. ▪ Ecuația unei drepte care trece prin două puncte, panta unei drepte, ecuația unei drepte care trece printr-un punct și are pantă dată. ▪ Condiții de paralelism, condiții de perpendicularitate a două drepte din plan; calcularea unor distanțe și a unor arii.

NECLASIFICAT
CLASA a XI-a

Competențe specifice	Conținuturi
1. Identificarea unor situații practice concrete, care necesită asocierea unui tabel de date cu reprezentarea matriceală a unui proces specific domeniului economic sau tehnic. 2. Asocierea unui tabel de date cu reprezentarea matriceală a unui proces. 3. Aplicarea algoritmilor de calcul în situații practice. 4. Rezolvarea unor ecuații și sisteme utilizând algoritmi specifici. 5. Stabilirea unor condiții de existență și/sau compatibilitate a unor sisteme și identificarea unor metode adecvate de rezolvare a acestora. 6. Optimizarea rezolvării unor probleme sau situații-problemă prin alegerea unor strategii și metode adecvate.	Elemente de calcul matriceal și sisteme de ecuații liniare Permutări ▪ Noțiunea de permutare, operații, proprietăți. ▪ Inversiuni, semnul unei permutări. Matrice ▪ Tabel de tip matriceal. Matrice, mulțimi de matrice. ▪ Operații cu matrice: adunarea, înmulțirea, înmulțirea unei matrice cu un scalar, proprietăți. Determinanți ▪ Determinant de ordin n, proprietăți. Sisteme de ecuații liniare ▪ Matrice inversabile din $\mathcal{M}_n(\mathbb{C})$, $n \leq 4$ ▪ Ecuații matriceale. ▪ Sisteme liniare cu cel mult 4 necunoscute, sisteme de tip Cramer, rangul unei matrice. ▪ Studiul compatibilității și rezolvarea sistemelor: proprietatea Kroneker-Capelli, proprietatea Rouché, metoda Gauss. ▪ Aplicații: ecuația unei drepte determinate de două puncte distincte, aria unui triunghi și coliniaritatea a trei puncte în plan.
1. Caracterizarea unor șiruri și a unor funcții utilizând reprezentarea geometrică a unor cazuri particulare. 2. Interpretarea unor proprietăți ale șirurilor și ale altor funcții cu ajutorul reprezentărilor grafice. 3. Aplicarea unor algoritmi specifici calculului diferențial în rezolvarea unor probleme și modelarea unor procese. 4. Exprimarea cu ajutorul noțiunilor de limită, continuitate, derivabilitate, monotonie, a unor proprietăți cantitative și/sau calitative ale unei funcții. 5. Studiarea unor funcții din punct de vedere cantitativ și/sau calitativ utilizând diverse procedee: majorări sau minorări pe un interval dat, proprietățile algebrice și de ordine ale mulțimii numerelor reale în studiul calitativ local, utilizare a reprezentării grafice a unei funcții pentru verificarea unor rezultate și/sau pentru identificarea unor proprietăți. 6. Explorarea unor proprietăți cu caracter local și/sau global ale unor funcții utilizând reprezentarea grafică, continuitatea sau derivabilitatea.	Elemente de analiză matematică Limite de funcții: ▪ Noțiuni elementare despre mulțimi de puncte pe dreapta reală: intervale, mărginire, vecinătăți, dreapta încheiată, simbolurile $+\infty$ și $-\infty$. ▪ Funcții reale de variabilă reală: funcția polinomială, funcția rațională, funcția putere, funcția radical, funcția logaritm, funcția exponențială, funcții trigonometrice directe și inverse. ▪ Limita unui șir utilizând vecinătăți, șiruri convergente. ▪ Monotonie, mărginire, limite; proprietatea lui Weierstrass. Exemple semnificative: $(a^n)_n$, $(n^a)_n$, $\left(\left(1 + \frac{1}{n} \right)^n \right)_n$, numărul e; limita șirului $\left((1 + u_n)^{\frac{1}{u_n}} \right)_n$, $u_n \rightarrow 0$, $u_n \neq 0$, pentru orice număr natural n. ▪ Operații cu șiruri care au limită.

Competențe specifice	Conținuturi
	▪ Limite de funcții: interpretarea grafică a limitei unei funcții într-un punct utilizând vecinătăți, limite laterale. ▪ Calculul limitelor pentru funcțiile studiate; cazuri exceptate la calculul limitelor de funcții : $\frac{0}{0}$, $\frac{\infty}{\infty}$, $\infty - \infty$, $0 \cdot \infty$; 1^∞, ∞^0, 0^0. ▪ Asimptotele graficului funcțiilor studiate: asimptote verticale, orizontale și oblice. Continuitate ▪ Continuitatea unei funcții într-un punct al domeniului de definiție, funcții continue, interpretarea grafică a continuității unei funcții, studiul continuității în puncte de pe dreapta reală pentru funcțiile studiate, operații cu funcții continue. ▪ Proprietatea lui Darboux, semnul unei funcții continue pe un interval de numere reale, studiul existenței soluțiilor unor ecuații în $\mathbb{R}$. Derivabilitate ▪ Tangenta la o curbă, derivata unei funcții într-un punct, funcții derivabile, operații cu funcții derivabile, calculul derivatelor de ordin I și al II-lea pentru funcțiile studiate. ▪ Funcții derivabile pe un interval: puncte de extrem ale unei funcții, teorema lui Fermat, teorema lui Rolle, teorema lui Lagrange și interpretarea lor geometrică, corolarul teoremei lui Lagrange referitor la derivata unei funcții într-un punct. ▪ Rolul derivatei I în studiul funcțiilor: monotonia funcțiilor, puncte de extrem. ▪ Rolul derivatei a II-a în studiul funcțiilor: concavitate, convexitate, puncte de inflexiune. ▪ Regulile lui l'Hospital. Reprezentarea grafică a funcțiilor ▪ Reprezentarea grafică a funcțiilor. ▪ Rezolvarea grafică a ecuațiilor, utilizarea reprezentării grafice a funcțiilor în determinarea numărului de soluții ale unei ecuații. ▪ Reprezentarea grafică a conicelor (cerc, elipsă, hiperbolă, parabolă).

NECLASIFICAT
CLASA a XII-a

Competențe specifice	Conținuturi
1. Identificarea proprietăților operațiilor cu care este înzestrată o mulțime. 2. Evidențierea asemănărilor și a deosebirilor dintre proprietățile unor operații definite pe mulțimi diferite. 3. Determinarea și verificarea proprietăților structurilor algebrice, inclusiv verificarea faptului că o funcție dată este morfism sau izomorfism. 4. Utilizarea unor proprietăți ale operațiilor în calcule specifice unei structuri algebrice. 5. Utilizarea unor proprietăți ale structurilor algebrice în rezolvarea unor probleme de aritmetică. 6. Transferarea, între structuri izoforme, a datelor inițiale și a rezultatelor, pe baza proprietăților operațiilor.	Elemente de algebră Grupuri ▪ Lege de compoziție internă (operație algebrică), tabla operației, parte stabilă. ▪ Grup, exemple: grupuri numerice, grupuri de matrice, grupuri de permutări, grupul aditiv al claselor de resturi modulo n. ▪ Subgrup. ▪ Grup finit, tabla operației, ordinul unui element. ▪ Morfism, izomorfism de grupuri. Inele și corpuri ▪ Inel, exemple: inele numerice $(\mathbb{Z}, \mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}), \mathbb{Z}_n$, inele de matrice, inele de funcții reale. ▪ Corp, exemple: corpuri numerice $(\mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}), \mathbb{Z}_p, p$ prim. ▪ Morfisme de inele și de corpuri. Inele de polinoame cu coeficienți într-un corp comutativ $((\mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}, \mathbb{Z}_p, p$ prim) ▪ Forma algebrică a unui polinom, funcția polinomială, operații (adunarea, înmulțirea, înmulțirea cu un scalar). ▪ Teorema împărțirii cu rest; împărțirea polinoamelor, împărțirea cu $X-a$, schema lui Horner. ▪ Divizibilitatea polinoamelor, teorema lui Bézout; $c.m.m.d.c$ și $c.m.m.m.c$ al unor polinoame, descompunerea unor polinoame în factori ireductibili. ▪ Rădăcini ale polinoamelor, relațiile lui Viète. ▪ Rezolvarea ecuațiilor algebrice având coeficienți în $\mathbb{Z}, \mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}$, ecuații binome, ecuații bipătrate, ecuații reciproce.
1. Identificarea legăturilor dintre o funcție continuă și derivata sau primitiva acesteia. 2. Identificarea unor metode de calcul ale integralelor, prin realizarea de legături cu reguli de derivare. 3. Utilizarea algoritmilor pentru calcularea unor integrale definite. 4. Explicarea opțiunilor de calcul al integralelor definite, în scopul optimizării soluțiilor. 5. Folosirea proprietăților unor funcții continue, pentru calcularea integralei acesteia pe un interval $[a, b]$.	Elemente de analiză matematică ▪ Probleme care conduc la noțiunea de integrală. Primitive (antiderivate) ▪ Primitivele unei funcții definite pe un interval. Integrala nedefinită a unei funcții, proprietăți ale integralei nedefinite, liniaritate. Primitive uzuale. Integrala definită ▪ Diviziuni ale unui interval $[a, b]$, norma unei diviziuni, sistem de puncte intermediare, sume Riemann, interpretare geometrică. Definiția integrabilității unei funcții pe un interval $[a, b]$.

NECLASIFICAT

Competențe specifice	Conținuturi
6.1. Utilizarea proprietăților de monotonie a integralei în estimarea valorii unei integrale definite și în probleme cu conținut practic. 6.2. Modelarea comportării unei funcții prin utilizarea primitivelor sale.	▪ Proprietăți ale integralei definite: liniaritate, monotonie, aditivitate în raport cu intervalul de integrare. ▪ Formula Leibniz – Newton. ▪ Integrabilitatea funcțiilor continue, teorema de medie, interpretare geometrică, teorema de existență a primitivelor unei funcții continue. ▪ Metode de calcul al integralelor definite: integrarea prin părți, integrarea prin schimbare de variabilă. Calculul integralelor de forma $\int_a^b \frac{P(x)}{Q(x)} dx$, grad $Q \leq 4$ prin metoda descompunerii în fracții simple. Aplicații ale integralei definite: • Aria unei suprafețe plane; • Volumul unui corp de rotație; • Calculul unor limite de șiruri folosind integrala definită. Notă: <i>Se utilizează exprimarea „proprietate” sau „regulă”, pentru a sublinia faptul că se face referire la un rezultat matematic utilizat în aplicații, dar a cărui demonstrație este în afara programei.</i>

* Tematica pentru disciplina *Matematică* a fost aprobată prin *Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 6059/29.08.2025 privind organizarea și desfășurarea examenului național de bacalaureat – 2026* și este afișată pe site-ul Ministerului Educației și Cercetării, la adresa www.edu.ro/bacalaureat.

2. DISCIPLINA INFORMATICĂ*

Specializarea Matematică – Informatică

COMPETENȚE DE EVALUAT:

- construirea algoritmilor corespunzători unor prelucrări elementare și reprezentarea lor prin intermediul programelor pseudocod și programelor scrise în limbaj de programare (Pascal sau C/C++, la alegere);
- analiza rezolvării unei probleme prin urmărirea evoluției valorilor variabilelor prelucrate de algoritmul corespunzător;
- abstractizarea rezolvării prin construirea unor algoritmi echivalenți;
- identificarea și utilizarea tipurilor de date predefinite specifice unui limbaj de programare;
- definirea și utilizarea unor tipuri de date proprii;
- identificarea și utilizarea operatorilor predefiniți elementari;
- identificarea și utilizarea subprogramelor predefinite elementare;
- identificarea și utilizarea regulilor sintactice specifice limbajului de programare studiat;
- definirea și apelul unor subprograme proprii cu înțelegerea mecanismelor de transfer prin intermediul parametrilor;
- identificarea proprietăților unor structuri de date necesare în rezolvarea problemelor cu ajutorul calculatorului și utilizarea unor modele de memorare a acestora;
- organizarea datelor ce intervin în rezolvarea unei probleme utilizând structuri de date adecvate;
- organizarea etapelor de prelucrare ce formează un algoritm utilizând structuri de control și module de program;
- folosirea unor metode sistematice de rezolvare pentru probleme degenerare;
- analiza unor algoritmi echivalenți de rezolvare a unei probleme în vederea alegerii algoritmului optim.

CONȚINUTURI:

1. Algoritmi

- 1.1. Noțiunea de algoritm, caracteristici
- 1.2. Date, variabile, expresii, operații
- 1.3. Structuri de bază (liniară, alternativă și repetitivă)
- 1.4. Descrierea algoritmilor (programe pseudocod)

2. Elementele de bază ale unui limbaj de programare

(Pascal sau C, la alegere)

- 2.1. Vocabularul limbajului
- 2.2. Constante. Identificatori
- 2.3. Noțiunea de tip de dată. Operatori aritmetici, logici, relaționali
- 2.4. Definirea tipurilor de date
- 2.5. Variabile. Declararea variabilelor
- 2.6. Definirea constantelor
- 2.7. Structura programelor. Comentarii
- 2.8. Expresii. Instrucțiunea de atribuire
- 2.9. Citirea/scrierea datelor
- 2.10. Structuri de control (instrucțiunea compusă, structuri alternative și repetitive)

3. Subprograme predefinite

- 3.1. Subprograme. Mecanisme de transfer prin intermediul parametrilor
- 3.2. Proceduri și funcții predefinite

4. Tipuri structurate de date

- 4.1. Tipul tablou
- 4.2. Tipul șir de caractere – operatori, proceduri și funcții predefinite pentru: citire, afișare, concatenare, căutare, extragere, inserare, eliminare și conversii (șir ↔ valoare numerică)
- 4.3. Tipul înregistrare

5. Fișiere text

- 5.1. Fișiere text. Tipuri de acces
- 5.2. Proceduri și funcții predefinite pentru fișiere text

6. Algoritmi elementari

- 6.1. Probleme care operează asupra cifrelor unui număr
- 6.2. Divizibilitate. Numere prime. Algoritmul lui Euclid
- 6.3. Șirul lui Fibonacci. Calculul unor sume cu termenul general dat
- 6.4. Determinare minim/maxim
- 6.5. Metode de ordonare (metoda bulelor, selecției, inserției, numărării)
- 6.6. Interclasare
- 6.7. Metode de căutare (secvențială, binară)
- 6.8. Analiza complexității unui algoritm (considerând criteriile de eficiență, *durata de executare și spațiul de memorie utilizat*)

7. Subprograme definite de utilizator**7.1. Proceduri și funcții:**

- declarare și apel;
- parametri formali și parametri efectivi;
- parametri transmiși prin valoare, parametri transmiși prin referință;
- variabile globale și variabile locale, domeniu de vizibilitate.

7.2. Proiectarea modulară a rezolvării unei probleme**8. Recursivitate****8.1. Prezentare generală****8.2. Proceduri și funcții recursive****9. Metoda backtracking (iterativă sau recursivă)****9.1. Prezentare generală****9.2. Probleme de generare. Oportunitatea utilizării metodei backtracking****10. Generarea elementelor combinatoriale****10.1. Permutări, aranjamente, combinații****10.2. Produs cartezian, submulțimi****11. Grafuri****11.1. Grafuri neorientate**

- terminologie (nod/vârf, muchie, adiacență, incidență, grad, lanț, lanț elementar, ciclu, ciclu elementar, lungime, subgraf, graf parțial);
- proprietăți (conex, componentă conexă, graf complet, hamiltonian, eulerian);
- metode de reprezentare (matrice de adiacență, liste de adiacență);

11.2. Grafuri orientate

- terminologie (nod/vârf, arc, adiacență, grad intern și extern, drum, drum elementar, circuit, circuit elementar, lungime, subgraf, graf parțial);
- proprietăți (tare conexitate, componentă tare conexă);
- metode de reprezentare (matrice de adiacență, liste de adiacență);

11.3. Arbori

- terminologie (nod, muchie, rădăcină, descendent, descendent direct/fiu, ascendent, ascendent direct/părinte, frați, nod terminal, frunză);
- metode de reprezentare în memorie (matrice de adiacență, liste „de descendenți”, vector „de tați”).

** Tematica pentru disciplina Informatică (conform Ordinului ministerului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4800/2010 privind aprobarea listei disciplinelor și a programelor pentru examenul de bacalaureat – 2011) a fost aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 6059/29.08.2025 privind organizarea și desfășurarea examenului național de bacalaureat – 2026 și este afișată pe site-ul Ministerului Educației și Cercetării, la adresa www.edu.ro/bacalaureat.*

NECLASIFICAT
3. DISCIPLINA FIZICĂ

I. COMPETENȚE DE EVALUAT

1. Explicarea unor fenomene naturale cu ajutorul conceptelor specifice fizicii:

- 1.1. definirea sau recunoașterea unor concepte specifice fizicii menționate în lista de termeni conținută în acest material;
- 1.2. formularea de ipoteze referitoare la fenomene fizice;
- 1.3. exprimarea prin simboluri specifice fizicii a legilor, principiilor și teoremelor fizicii, a definițiilor maximilor fizice și a unităților de măsură ale acestora;
- 1.4. descrierea semnificațiilor termenilor sau simbolurilor folosite în legi sau relații.

2. Utilizarea noțiunilor studiate în rezolvarea unor probleme cu caracter teoretic și aplicativ:

- 2.1. selectarea informațiilor relevante referitoare la fenomenele prezentate în cadrul problemelor;
- 2.2. aplicarea modelelor unor procese în rezolvarea problemelor;
- 2.3. utilizarea adecvată a unor algoritmi și a aparatului matematic în rezolvarea de probleme;
- 2.4. utilizarea reprezentărilor schematice și grafice ajutătoare pentru înțelegerea și rezolvarea unei probleme;
- 2.5. interpretarea din punct de vedere fizic a rezultatelor obținute în rezolvarea unor probleme.

3. Interpretarea fenomenelor din viața cotidiană prin folosirea într-un mod integrat a cunoștințelor și a metodelor specifice diferitelor domenii ale fizicii:

- 3.1. identificarea fenomenelor fizice în situații din viața cotidiană;
- 3.2. realizarea de conexiuni între fenomenele specifice diverselor domenii ale fizicii, în scopul explicării principiilor de funcționare ale unor aparate și montaje simple;
- 3.3. selectarea informațiilor relevante pentru interpretarea unor fenomene fizice;
- 3.4. anticiparea evoluției fenomenelor fizice, pornind de la date prezentate;
- 3.5. descrierea și explicarea unor fenomene din viața cotidiană folosind cunoștințe integrate din diferite domenii ale fizicii.

4. Identificarea unor relații între informații rezultate din explorarea și experimentarea dirijată a unor fenomene fizice, pentru interpretarea acestora:

- 4.1. decodificarea informațiilor conținute în reprezentări grafice sau tabele;
- 4.2. selectarea informațiilor relevante pentru interpretarea unor fenomene fizice.

II. ARII TEMATICE

Filiera teoretică – profilul real, Filiera vocațională – profilul militar

A. MECANICA

CONȚINUTURI

1. PRINCIPII ȘI LEGI ÎN MECANICA CLASICĂ

- 1.1. Mișcare și repaus
- 1.2. Principiul I
- 1.3. Principiul al II-lea
- 1.4. Principiul al III-lea
- 1.5. Legea lui Hooke. Tensiunea în fir
- 1.6. Legile frecării la alunecare

2. TEOREME DE VARIAȚIE ȘI LEGI DE CONSERVARE ÎN MECANICĂ

- 2.1. Lucrul mecanic. Puterea mecanică
- 2.2. Teorema variației energiei cinetice a punctului material
- 2.3. Energia potențială gravitațională
- 2.4. Legea conservării energiei mecanice
- 2.5. Teorema variației impulsului
- 2.6. Legea conservării impulsului

LISTA DE TERMENI

1. PRINCIPII ȘI LEGI ÎN MECANICA CLASICĂ:

- viteză, vectorul viteză;
- accelerație, vectorul accelerație;
- modelul punctului material;
- principiul inerției;
- principiul fundamental al mecanicii clasice;
- unitatea de măsură a forței;
- principiul acțiunilor reciproce;
- forțe de contact între corpuri;
- legile frecării la alunecare;
- legea lui Hooke, forța elastică;
- forța de tensiune.

2. TEOREME DE VARIAȚIE ȘI LEGI DE CONSERVARE ÎN MECANICĂ:

- lucrul mecanic, mărime de proces;
- unitatea de măsură a lucrului mecanic;
- interpretarea geometrică a lucrului mecanic;
- expresia matematică a lucrului mecanic efectuat de forța de greutate în câmp gravitațional uniform, a lucrului mecanic efectuat de forța de frecare la alunecare și a lucrului mecanic efectuat de forța elastică;
- puterea mecanică;
- unitatea de măsură a puterii în S.I. ;
- randamentul planului înclinat;
- energia cinetică a punctului material;
- teorema variației energiei cinetice a punctului material;
- energia potențială;
- variația energiei potențiale gravitaționale a sistemului corp – Pământ;
- energia mecanică, mărime de stare;
- legea conservării energiei mecanice;
- impulsul punctului material și a unui sistem de puncte materiale;
- teorema variației impulsului;
- legea conservării impulsului.

B. PRODUCEREA ȘI UTILIZAREA CURENTULUI CONTINUU
CONTINUTURI

1. CURENTUL ELECTRIC

2. LEGEA LUI OHM

3. LEGILE LUI KIRCHHOFF

4. GRUPAREA REZISTOARELOR ȘI GENERATOARELOR ELECTRICE

5. ENERGIA ȘI PUTEREA ELECTRICĂ

LISTA DE TERMENI

1. CURENTUL ELECTRIC:

- curentul electric;
- intensitatea curentului electric;
- unitatea de măsură a intensității curentului electric;
- circuit electric simplu;
- tensiune electromotoare a unui generator electric, tensiunea la bornele generatorului, căderea de tensiune în interiorul generatorului.

2. LEGEA LUI OHM:

- rezistența electrică;
- legea lui Ohm pentru o porțiune de circuit și pentru întreg circuitul;
- unitatea de măsură pentru rezistența electrică;
- rezistența electrică a unui conductor liniar;
- rezistivitatea electrică, dependența rezistivității electrice de temperatură.

3. LEGILE LUI KIRCHHOFF:

- rețeaua electrică;
- nodul de rețea;
- ochiul de rețea;
- legile lui Kirchhoff.

4. GRUPAREA REZISTOARELOR ȘI GENERATOARELOR ELECTRICE:

- rezistența electrică echivalentă a grupării serie, paralel sau mixtă a mai multor rezistori;
- rezistența electrică echivalentă și t.e.m. echivalentă corespunzătoare grupării serie/ paralel a mai multor generatoare electrice.

5. ENERGIA ȘI PUTEREA ELECTRICĂ:

- expresia energiei transmise de generator consumatorului într-un interval de timp;
- expresia energiei disipate în interiorul generatorului;
- randamentul unui circuit electric simplu;
- puterea electrică; relații ce caracterizează puterea electrică.

*** Tematica pentru disciplina FIZICĂ este aprobată prin *Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 6059/29.08.2025 privind organizarea și desfășurarea examenului național de bacalaureat – 2026* și este afișată pe site-ul Ministerului Educației și Cercetării, la adresa www.edu.ro/bacalaureat.**